

Sigla 行 研 desemnează un grup de cercetare, de reflecție și de intervenție creat în anul 2000 la Universitatea din Geneva, în cadrul secției de științele educației. Toate activitățile sale se focalizează asupra *inovației în domeniul formării profesionale și al educației*. LIFE caută să contribuie la dezvoltarea cunoașterii despre inovație și a cunoașterii care susține inovația.

Miza științifică a activităților grupului LIFE constă în descrierea și explicarea din ce în ce mai precisă a proceselor de inovație prin prisma unei concepții sistemice și interacționiste, dintr-un punct de vedere istoric și comparativ. Transformările sistemelor de formare profesională nu respectă logica progresului univoc: ele sînt mai degrabă rezultatul tensiunilor dintre actori sociali care își apără interesele și valorile, și care au concepții diferite ale formării profesionale. Ei elaborează strategii menite să inducă anumite schimbări, să mențină un *status quo* sau să restabilească trecutul. Inovația este supusă așadar unui proces de negociere permanent care se derulează atît în cadrul organizațiilor de formare cît și în cîmpul social mai larg, cunoașterea științifică fiind doar una dintre sursele de legitimitate a schimbărilor propuse.

Miza socială a activităților grupului LIFE este aceea de a colabora cu actorii care intervin în negocierea proceselor de inovație pentru a construi împreună modele din ce în ce mai realiste pentru concepția, pilotarea, evaluarea, regularea și asigurarea reușitei acestor procese. Elaborarea acestor modele ține seama pe de o parte de diversitatea punctelor de vedere și de complexitatea sistemelor, pe de altă parte de participarea actorilor la luarea deciziilor care îi afectează și la democratizarea accesului la cunoaștere și la competențe.

Domeniul de interes al grupului LIFE cuprinde, în principiu, un întreg ansamblu de dimensiuni ale proceselor de inovație. Chiar dacă nu toate pot fi studiate empiric în mod regulat, ele dau măsura cîmpului teoretic pe care îl acoperă grupul.

Idei și practici educative

- Evoluția practicilor educative curente și mecanismele acestei evoluții.
- Influența mișcărilor pedagogice și a altor actori colectivi (sindicate, asociații ale părinților, formatori, centre de cercetare) asupra evoluțiilor ideilor și practicilor de educație și de formare.
- Influența și actualitatea curenților care țin de școala activă în cadrul reformelor educative.
- Evoluția modelelor și demersurilor care își revendică statutul de pedagogie diferențiată.
- Dezvoltarea unor noi modalități de participare a actorilor la luarea deciziilor.

Instituții

- Procesele de restructurare și articulare a unităților spațio-temporale de formare (gruparea elevilor în clase de vîrstă și activitățile cu clase regrupate; nivelele de școlarizare – primar și gimnazial; moduli de formare).
- Evoluția și gestionarea instituțiilor de formare (autonomie, participare, proiecte).
- Noile forme de *leadership*, de coordonare și de activități de animare.

- Consilierea și gestionarea proiectelor, rolul de consilier-participant.

Meseria și formarea actorilor din sistemul educativ

- Transformările meseriei de profesor și a meseriilor apropiate (profesionalizare, cooperare, parteneriate).
- Transformările programelor de formare inițială a profesorilor și a celorlați profesioniști din domeniul educației și al formării.
- Evoluțiile formării continue ca instrument fundamental de dezvoltare a competențelor și a practicilor profesionale.
- Dizpozitivele inovante, în special în ceea ce privește practica reflexivă, formarea în alternanță, analiza și explicitarea activităților curente ale profesorilor precum și a muncii formatorilor profesionali.
- Identitatea, rolul și formarea formatorilor și a cadrelor superioare, în special în perioadele de inovație.

Politicile educației

- Evoluția politicilor de democratizare a învățământului și de luptă împotriva eșecului școlar.
- Politicile educației, a reformelor școlare și a strategiilor de inovație în cadrul sistemelor educative.
- Evoluția obiectivelor și a programelor în funcție de abordarea pe competențe și a reflecției asupra finalităților învățământului și a sensului cunoștințelor școlare.
- Contribuția cercetării în educație la transformările sistemelor de formare.
- Noile concepții ale administrării, regulării și pilotării sistemelor educative.
- Dizpozitivele de evaluare instituțională, noile modalități de responsabilizare și dare de seamă (*accountability*), articularea lor cu inovația.
- Paradigmele schimbării, abordările sistemice, interacționiste, constructiviste, strategice ale inovației și a transformării practicilor la toate nivelele sistemului educativ.